Sönderjylland

Den nationale Kamps Baggrund.

I Bladet „Nordschleswig" dvæler Udgiveren, Pastor Schmidt i Vodder udførligt ved Indholdet af nogle Artikler, som Journalist Andreas Grau har skrevet i „Dybbøl-Posten".

Hr. Grau hævdede i sin Fremstilling iflg. „Mm." at der laa en Styrkelse i at tænke paa alle de nationale Kampe, der føres Europa over. Vor nationale Bevægelse er et Led i en mægtig Brydning, der er oppe i Tiden, og som maaske er den stærkeste af alle Bevægelser. Vi kæmper ikke imod, men i Forbund med vor Tids store og ædle Tanker. Vi er et Led i en Kæde, som naar fra Østersøen til Middelhavet. Og vi staar ubetinget paa den Side, hvor Sejrene vindes. Intet Erobrerfolk kan berette om, at det er lykkedes for det at udrydde en om end nok saa lille Nation. Vi staar der, hvor Fremtiden gror; vi er med i den Skare, der arbejder hen imod en national Reform.

Til denne Tankegang bemærker Pastor Schmidt mlandt andet: Hr. Grau har jo Ret i, at vor Tid er meget optaget af det nationale Spørgsmaal. Men vi staar formodentlig i den sidste Periode af denne Udvikling, hvis Begyndelse kan henlægges til 1848. Pastor Schmidt henviser til Balkan og paastaar, at der ved Omvæltningen ikke skabes en eneste Stat, som er helt ren i national Henseende. De bliver alle tilsammen nationale Blandingsstater, og den nuværende Krig bliver en Forbandelse, hvis den ikke medfører national Retfærdighed eller Udjævning af Modsætningerne. Endvidere henleder Past Schmidt Opmærksomheden paa Polen. Indenfor polsk Omraade gives der efter hans Mening kun faa større Distrikter, hvor den polske Befolkning overstiger 50%. Han fortsætter: „Den historiske Retfærdighed peger ikke i Retning af en polsk Stat; den kræver i det højeste Plads for polsk Ejendommelighed indenfor en anden Stat. Men hvorledes skulde det ske paa anden Maade, end ved at hin Folkedel ikke blot anerkender Staten som sin, men ogsaa stiller sig til dens Raadighed."

Til sidst slutter Pastor Schmidt sig til Kejser Vilhelms Ord om et „germansk Almenborgerskab". Af dette synes han at vente Frelse. Han tror, at Fremtiden tilhører dem, der ikke blot vil hævde sig selv, men ogsaa søge efter en Udsoning af de raadende Forhold.

Saa vidt Pastor Schmidt. Hans Tankegang er ret angribelig, skriver saa „Mm." For det første synes han mærkeligt nok ikke at eje tilstrækkelig Klarhed over den nationale Bevægelses Historie, der ikke begynder med 1848, men med Napoleon den Store, og som i det Aarhundrede, der er gaaet siden da trods enkelte store Nederlag dog har vundet saa mange Sejre, saa man godt kan sige, at Nationalitetsideen synes mere levedygtig nu end nogen Sinde.

Pastor Schmidts Sværmeri er tydeligt nok et Storgermanien, i hvilket de enkelte Stammers Selvstændighed, Særpræg og Sprog saa vidt muligt skal holdes i Hævd og Ære. Han ser grant, at en saadan Udvikling ikke kan naas ved Brutalitet. Derfor afskyer han Vold og Tvang.

Præsten i Vodder er sikkert nok den mest begavede og den betydeligste blandt vore Modstandere; man har ogsaa kaldt ham for den farligste.

Dette er vistnok rigtigt; thi skønt han i Øjeblikket nærmest staar som en General uden Armee, ejer han den nødvendige Ro til at vente paa en Fremtid, da hans Tanker slaar igennem og gennemsyrer vore Modstanderes hele Lejr.

Men der er ogsaa en anden Ting, som man maa regne med, naar man ser hen over det nationale Spørgsmaal hele Europa over. Det er det frygtelige Eksplosionsstof, der ligger skjult bagved og som før eller senere truer med at lave om paa Europas Grænser. Vi behøver blot at henvise til Forholdene i Østrig.

Vi skal ikke spaa om, hvorledes Udviklingen da vil blive. Foreløbig maa vi give Andreas Grau Ret i, at alle underkuede Folkeslag hidtil har staaet sig bedst ved en ubetinget national Selvhævdelse.

En Tak for sidst.

Tyske Blade har i den senere Tid drøftet den Misstemning, det vældige Flaadebesøg i de vestnorske Fjorde har vakt i Norge; og „Heimdal" minder i den Anledning om Landraad Schønbergs Udvisning af den norske Marineløjtnant Coucheron Aamot som en Omstændighed, der ogsaa har vakt Misstemning mod Tyskland i Norge.

Coucheron Aamot har forøvrigt selv sagt Tak for den Behandling, der blev ham til Del i Sønderjylland, paa en Maade, der ikke er behagelig for Tyskerne.

Han ejer nemlig en Ø i Romsdalsfjord, Veø, der ofte besøges af fremmede Turister. Men han har nu udstedt Forbud imod tysktalende preussiske Statsborgeres Adgang til Øen. Ligeledes er det indtil videre — Løjtnant Coucheron-Aamot haaber at diplomatisk Vej at faa Udvisningsordren ophævet — forbudt baade fra tyske Turistskibe eller Barkasser fra tyske Orlogsskibe at løbe ind i de tre Havne paa Veø. Endelig har Coucheron-Aamot afbrudt al Forretningsforbindelse med Firmaer, der fører tyske Industriartikler paa Lager!

Selv Kejser Wilhelm har tidligere gæstet Veø, men nu maa Tyskerne altsaa holde sig borte derfra, indtil de gør Bod for Udvisningen.

Kampen om Jorden.

Et nyt Fremstød mod Jorden fra tysk Side synes at være i Vente, idet der i Kiel er oprettet en slesvig-holstensk Landbrugsbank med en Grundkapital paa 1 Million Mk.

Der er i Anledning af denne Banks Stiftelse skrevet til en Række tyske Blade, at Bestræbelserne for at bevare og forøge den tyskeGrundejendom i Nordslesvig herved har faaet en bredere Basis end det tidligere stiftede Kolonisationsselskab med dets langt ringere Midler tillod.

Samtidig oplyses det, at dette Kolonisationsselskab er omdannet til et Foretagende med Statsstøtte, beregnet paa at gennemføre Ejendomsbefæstelsen efter Loven af 26. Juni 1912.

Den nye Banks Virksomhed skal omfatte de nordslesvigske Amter, og dens Virksomhed vil blive støttet af Statsregeringen, hvorhos Provinsen, Købstæderne og Kredsene i slesvig-Holsten, mange Institutioner og private har overtaget Andele.

Tydeligere kan man vel ikke ønske det sagt; men forhaabentlig er den danske Befolkning som sædvanlig vaagen og rede til at møde Angrebet.

Ballum. Dødsfald. (Fl. Av.) Tirsdag den 19. Aug. døde Aftægtsmand A. N. Hansen i Randerup. Han var en stille Mand, men trofast i al sin Gerning og trofast mod vort Folk og vor Sag.

Den afdøde deltog med Hæder i Slesvigs sidste Krig. Enaang under en Træfning laa hans Kompagni bag et Hegn, som Fjendens Kugler søgte for at fordrive det derfra. Vore var paa Tilbagetog og maatte passere en Ledaabning, og her blev en Mand af Kompagniet saa haardt saaret, at han ikke kunde rejse sig igen, men laa og klagede sig stærkt. Saa henvendte Officeren sig til Kompagniet og spurgte, om nogen vilde vove Trøjen for at redde deres Kammerat. A. N. Hansen meldte sig ogsaa straks, og det lykkedes ham at faa den saarede inden for Hegnet. At dette ikke var uden Livsfare, viste sig ved, at den saarede ramtes paa ny, mens Hansen hjalp ham fremad.

Øster Lindet. Dødsfald. En i Nordslesvig bekendt Mand, Gaardejer B. Mygind her i Øster Lindet, er den 19. Aug. død paa Finsens Klinik i Københavh i en Alder af 66 Aar. Den afdøde, som i sin Tid var Foregangsmand paa Landbrugets Omraade, var en dygtig Forretningsmand og har drevet en omfattende Handel med Ejendomme. Han har røgtet mange Tillidshverv og var stærkt interesseret i vor nationale Sag.

Hadersleb. 100 Aar. Fredagen den 12. September fylder den ældste Person i vor By, Enke efter Bøssemager Kollerup, 100 Aar, skriver „Mm." af 22. Aug. Den gamle Kvinde, som i mange Aar har boet i sit lille Hus i Klosteret, er efter sin Alder forholdsvis rask og aandsfrisk.

Toftlund. Stor Pris for en Kælvekvie. Kommuneforstander Clausen Schmidt i Gestrup solgte forleden en Kælvekvie til Gaardejer Enemark Jørgensen i Branderup for 640 Mark.

Klipleb. Sygdom blandt Fiskene. (Fl. Av.) Masser af døde Fisk, Gedder, Aborrer, Brasen og Skaller findes i disse Dage (18. Aug.) ved Bredden af Hostrup Sø. Aalene er ikke rigtig døde, men saa medtagne, at man kan tage dem med Hænderne. Sandsynligvis er der Sygdom blandt Fiskene.

Sønder Hostrup. Fiskene i Hostrup Sø. Der ligger i disse Dage (19. Aug.) Masser af døde Fisk, Gedder, Aborrer, Brasen og Skaller langs Bredden af Hostrup Sø. Aalene er saa langsomme, at man kan tage dem med Hænderne.

Til „Hejmdal" skrives herom:

Man ved ikke, hvad Aarsagen er til denne pludselige Dødelighed blandt Fiskene. Der tales om, at Sygdommen muligvis er opstaaet ved, at Vandet er blevet forpestet af Fisk, som er raadnede i Ruserne, der ikke er blevne eftersete, eller at Vandet er blevet gjort urent af de mange Kreaturer, som græsser langs Søen.

Ingen af disse Forklaringer synes sandsynlige. Muligvis er en eller anden Pest bleven overført til Søen af de mange Trækfugle, som gæster den. En fjerde Forklaring gaar ud paa, at Fiskene skal være bleven forgivne af Guano, som er bleven anvendt paa Moserne, der opdyrkes vest for Søen. Men heller ikke denne Forklaring lyder sandsynlig.

Hadersleb. En ung Indbrudstyv. Ved Landsretten i Flensborg forhandledes ifølge „Flensborg Avis" den 22. Aug. følgende Sag:

En trettenaarig Skoledreng fra Hadersleb, der allerede tidligere var bleven domfældt for Tyveri, men ikke har afsonet sin Straf (20 Dages Fængsel), stod anklaget for en hel Række Tyverier.

Drengen, der indtil nævnte Dag til Dels havde nægtet, aflagde nu en fuldstændig Tilstaaelse, saa Retten ikke behøvede at afhøre de indstævnede Vidner. Alle Tyverier var udførte i April Maaned i Hadersleb. Drengen var brudt ind i Garver Blæchers Værksted, hvor han havde stjaalet et Fareskind, som han senere havde solgt. Endvidere stjal han et Ridehjul, der henstod i Porten hos Vinhandler Wartho, samt nogle Rammer, tilhørende en Arbejdsmand.

Den anklagede, der blev anbragt paa Martinstiftelsen i Flensborg, kendtes skyldig i tre grove og eet simpelt Tyveri og idømtes 2 Maaneders Fængsel, den tidligere Straf medindbefattet.

Hvad er den egentlige Aarsag til Røret i Mexico.

(Fortsat fra Side 3.)

Aarsagen til Maderos Fald.

Revolutionen af 1910 slog fejl, hvad Realisationen af dens Idealer angaar. Dens Ledere holdt ikke de givne Løfter. Regeringen blev forandret. Præsident Diaz gav Plads for Præsident Madero. Men Systemet forblev det samme. Madero var en „god Mand", men Mexicanerne behøvede og forlangte ikke en blot og bar „god Mand". De krævede Tingene selv, visse nærmere bestemte Ting. Da Madero drog i Triumf ind i Hovedstaden, blev han mødt med en saadan Bifaldsstorm, som aldrig før var bleven ydet nogen anden mexicansk Hero. Grunden til dette var, at i Folkets Bevidsthed stod han som en Personification af Revolutionens Idealer. I flere Maaneder var der næsten Fred over hele Landet. Men saa begyndte Krigen igen. Og dersom den Revolution, som drev Diaz i Landflygtighed var berettiget, da var ogsaa den følgende Revolution mod Madero berettiget; for den kæmpedes paa aldeles nøjagtig det samme Program, den proklameredes ikke som en ny Revolution men som en Fortsættelse af den gamle, og den begyndte kun, efter at der forelaa klare Beviser for, at Madero ikke vilde opfylde de givne Løfter eller forsøge paa at sætte i Praksis Revolutionens Krav. Jeg sigter nu til den Revolution, som ledes af Zapata, Orozco, Salazar og deres Venner, ikke til den reaktionære Affære, som deres Revolution desværre gjorde mulig — nemlig Diaz' og Huertas Oprør.

Betyder dette da, at Madero var uskikket og hans Regering en Fjasko?

Dersom Madero havde veget Pladsen for en bedre Mand og bedre Mænd som Regeringsledere i Stedet for værre og mere uskikkede; dersom hans Død havde bragt Mexico nærmere Løsningen paa sine Problemer, i Stedet for at føre Landet længere bort fra den, da kunde jeg fælde Dommen over ham med et lettere Hjerte. En Ting er sikkert — han begik aldrig nogen Forbrydelse, som retfærdiggjorde Mordet paa ham, idet han blev skudt ned som en Hund i Nattens Mørke. Tolv Dage før det Forræderi, som satte Feliz Diaz i Frihed fra Statsfængslet, talte Madero med mig i over en Time og var meget enthusiastisk over sine fremtidige Regeringsplaner for Folkets og Landets Vel. Han overbeviste mig om, at han var en oprigtig Mand, skønt han ikke kunde overbevise mig om, at han var heldig i sin Regeringshandel. Den 8de Februar satte jeg ikke Madero meget højt. Siden hans Mord er det vanskelig for mig at tænke paa ham uden som en Lysets Engel.

Men Mandens sørgelige Ende eller endog hans personlige Kvalitet bør ikke influere Dommen over hans Arbejde. Det maa dømmes efter sin egen Art. Madero gjorde noget, som var godt. Men i sin Almindelighed var han og hele hans Regering en Fjasko. Madero vilde kanske været en god Præsident af De Forenede Stater i Fredens Tider. Men han var ikke stor nok og modig nok til at stille sig aabent Ansigt til Ansigt med Mexicos stormfulde Behov. Hans Fjender paastaar, at han forraadte Revolutionen, og deres Beviser synes uomstødelige. Men at han var en sig selv bevist Forræder, kan jeg for een aldrig tro. Han gav vistnok delvis efter for personlig Ærgerrighedhed. Men bortset fra dette holdt han ikke Maal med de stærke Indflydelser, han var omringet af. Kanske kunde ikke en eneste Mand af Maderos Art været bedre i Stand til at fylde den vanskelige Stilling. Den, som skulde have været Mexicos Præsident under de raadende Forhold, burde ikke bare været stærk og modig som en blandt Millioner, men en fattig Mand, en som ikke havde financielle, Familie- eller sociale Baand, som øvede Indflydelse paa ham og gjorde ham bange for at gaa for vidt i Indrømmelsen af Folkets Krav. Den eneste Krisis, som fjernt kan sammenlignes med den mexicanske Krisis i vor egen Historie, er den, som blev mødt af Abraham Lincoln. Naar jeg tænker paa, hvad Slags Præsident, som behøvedes og endnu behøves for at lede det ulykkelige Land ud fra Ørkenen, gaar Tanken tilbage til Lincoln, som trodsende givne Rettigheder, den skrevne Lov og civil Praksis, satte med et eneste Pennestrøg 4 Millioner Slaver fri, for dermed at lægge Øksen til Roden af den bitre Strid mellem Norden og Syden, som truede med at splitte en Nation i to indbyrdes hinanden bekrigende Folk.

Men lad os gribe ind i Detaljerne angaaende Tilstandene i Mexico.

Landejerskab er i Mexico koncentreret i en større Grad i Dag end Tilfældet var i Frankrig i 1789. Syv Tusinde Familier holder praktisk talt alt dyrkbart Land. Dersom Landfordelingen var forholdsvis den samme som i De Forenede Stater, vilde en Million af Mexicos Familier være i Besiddelse af Ejendomsfæder, som gjorde dem til lovlige Ejere af et mere eller mindre omfattende Landareal. I Staten Marelos, som er Centret for Zapatistarevolutionen, ejer 12 Hacendados eller Proprietær over 9 Tiendedele af alt Farmland. I Staten Chihuhua, som er Centret for den jorddyrkende Befolknings Revolution i Norddelen af Landet, ejer Terrazasfamilien over 20 Millioner Acres Land, som indbefatter omtrent alt dyrkbart Land i hele Staten. Den største Del af Staten Yucatan ejes eller holdes af 30 Mænd — Sisalhampens ukronede Konger. Quintana Roo Territoriet, som er dobbelt saa stort som Massachusetts, er delt mellem 8 Kompagnier. Da jeg besøgte Madero den 27. Januar i Aar udfoldede han et Kort over Lower California, som viste General Diaz Landafstaaelser. Det Territorium, som er lige med Alabama i Areal, var blevet givet bort til 5 Partier for tre Femtedels Cent pr. Acre.

Hvor Farmerne er Millionærer

I De Forenede Stater er Farmeren en ringe Person; i Mexico er han Konge over Millionærer. Den typiske mexicanske Farm er ikke paa 160 Acres, ikke engang paa 1600 Acres, men paa en Million. Maderos Landejendomme i Coahuila løb op i Millioner af Acres. Ingensteds i Verden, ikke i Indien eller i Ægypten eller noget andet Land finder man saa udstrakte Bomuldsplantager, som man kan se i Staten Durango.

I et Nyhedstelegram angaaende Rebellernes Operationer, som nylig stod at læse i de mexicanske Blade, var det ligesom i Forbigaaende bemærket, at paa en Farm i Staten Puebla, Atencingo kaldet, havde Rebellerne brændt for 2 Millioner Pesos værdt af Sukkerrør. Dersom den Avling, som stod paa Ageren, var værdt 2 Millioner Pesos, hvad maa saa den hele Farm antages at være værdt? Og i Stedet for at vise en Tendens til Opløsning er dette uretfærdige System stadigt i stærkere Vækst. Hele Tiden siden Spaniens Herredømme blev paatvunget Mexico, har Land været samlet og holdt i store Arealer, og der har været feudale Herrer og arme Slaver. Men i den spanske Tid og senere efter Frihedskrigen, var der en stor Del af Landets almindelige Befolkning, som ejede deres egne Farme og var derved sikret en vis Grad af Frihed. Under Diaz blodige Herredømme blev alle disse smaa Farme revet fra deres Ejere. Den store Landejer rakte sin Haand ud og tog den mindre. Og den store voksede sig større og større. Den store Landejer behøvede ikke den mindre Farm for dermed at øge sin Produktion. Den Tanke laa fjernt fra den egentlige Hensigt. Som en Regel er kun en forsvindende Del af Millionacrefarmene under Dyrkning. Den store slugte den lille af to Grunde: først og fornemmelig for dermed **at hindre Folket fra at arbejde for sig selv** — det vil sige, at tage fra dem alle Midler til Livsophold og derved tvinge dem til den slaviske Stilling at være Peoner paa den store Landejers Farm, den anden Grund var spekulative Hensyn.

Resultatet af den Anfamling af Land paa faa Hænder blev, at Mexico fik et Statssystem lig i alle væsentlige Dele med Feudalismen i Europa i det 16. Aarhundrede. Autoriteterne, Statsembedsmænd og lokale Embedsmænd, civile og militære, var og er de samme hensynsløse Tjenere under de mexicanske Landlorder, som deres Brødre var under Feudaltiden i Europa. Hacendadoens Magt var endog større og er det end de feudale Lorders nogen Sinde var, deres Herredømme værre end deres.

Arbejdsslaverne i Mexico eller Peons, som de kaldes, er vege og uvidende, siger man. Ja — de er det, men dette har ikke sin Grund i, at en alvis Skaber gjorde dem saaledes, men fordi de er blevet gjort til Slaver. Slaver har altid været vege og uvidende og vil altid blive saa. De er ikke Slaver, fordi de er vege og uvidende; de er vege og uvidende, fordi de er Slaver. Det er den almindelige Praksis at anklage Peons som selv værende Aarsag i deres forfaldne Stilling. Men dersom Personer skal anklages, hvorfor da ikke anklage Hacendadoerne, idet det er dem og ikke Peons selv som ordner og indretter deres Maade at leve Livet paa! Men Anklagen kan ikke egentlig lægges paa nogen af disse to Klasser, men paa det raadende Feudalsystem, som producerer de samme Resultater i hvilken som helst Tidsalder eller i hvilket som helst Land, de end raader.

(Sluttes.)

OM VORE KRISTELIGE OPGAVER.

Af O. Th. Olsen,
308 S. Irving Ave., Chicago, Ill.

Indhold:

I.
Om Modersmaalet og Kristendom.
II.
Lidt om Danskskolen og sand Kristendoms Nødvendighed.
III.
Det danske Folk.
IV.
Lad os vaage og bede.
V.
Jon. 3, 16. Irlænderdrengens nye Navn. (Oversættelse.)
VI.
Anklager af en Morder (Oversættelse).
VII.
Den omvendte Dranker (Oversættelse).
VIII.
Kelnerens Bibel (Oversættelse)
IX.
Øv Gæstfrihed! (Oversættelse)
X.
„Prøver alle Ting; beholder det gode."
XI.
Matth. 24. 27.
XII.
Guds Beskærmelse (Oversætt.)
XIII
Vor Tak.

Pris 10 Cts.. 46 Sider.
Faas hos Forfatteren eller gennem DAN. LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebraska.

Kvitteringer.

Japanmissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 37	$946.83
Nelson, Minn., Kvf.	15.00
Falmouth, Me., Mgh.	12.50
Atlantic Kreds' Ungdomsforbund til Past. J. P. Nielsens Løn	25.00
Ungdomsforeningen i Worcester, til Kirkegælden	11.00
Albert Lea, Minn., Søndagsskolen	10.02
Chicago, Ill., Miss M. Led, Miss O. Led, Miss T. Led Miss M. Poulsen, Miss S. Fersley hv. $5; Miss M. Klausen, Miss M. Duus hv. $2; Miss E. Andreasen $6, til et Orgel i Kindergarden i Kurume	35.00
Jewell, Ia., Kvf.	5.00
Tilsammen	$1059.85

Indianermissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 37	$249.57
Nelson, Minn., Kvf.	8.00
Jewell, Ia., Kvf.	5.00
Albert Lea, Minn., Søndagsskolen	5.20
Tilsammen	$267.77

Indremissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 37	$644.06
Iowa Kreds ved P. Bondo	75.88
Tilsammen	$719.94

Mormonmissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 37	$138.22
Nelson, Minn., Kvf.	8.00
Tilsammen	$146.22

Skolekassen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 37	$272.25
Jewell, Ia., Kvf.	5.00
Tilsammen	$277.25

Til Miura i Japan:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 37	27.50
Atlantic Kreds Ungdomsforbund	30.00
Bowbells, N. Dak., Nels P. Nelsen	1.00
Tilsammen	$58.50

Til Matsumoto i Japan.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 37	$32.50
Bowbells, N. Dak., Mrs. Nels P. Nelsen	1.00
Blair, Nebr., Mrs. Otto Hansen	1.00
Tilsammen	$34.50

Blair, Nebr., den 11. Sept. 1913.

Otto Hansen,
Kasf. f. d. for. d. ev.-luth. Kirke i Am.

Til Kredsmissionen.

Iowa Kreds.

Før kvitteret for $1118.89. Fra Menigheder i følgende Byer: i Elk Horn, Ia., $65.25; i Coulter, Ia., $37; i Davenport, Ia., $50; i Royal, Ia., $9.80; i Kimballton, Ia., $45.31; i Hamlin, Ia., $26.25; i Audubon, Ia., $29.15; i Scranton, Ia., $17.85; i Moline, Ill., $41; i Emmetsburg, Ia., $20.55; i West Branch, Ia., $32.80; i Moorhead, Ia., $12.60; i Gayville, S. Dak., $10.25; i Dyersville, Ia., $18.75; ved Ovens, Ia., $11.75; i Marcus, Ia., $11.30; i Audubon By, Ia., $77.06; i Rolfe, Ia., $17; ved Callender, Ia., $9.80. Følgende fra Coulter, Ia.: Thomas Jespersen, Mrs. Ole Hansen, Jens Hansen hver $5, Mrs. Rasmus Jensen $1, to unævnte hver $2, to unævnte hver $1. NielsOlsen, Neola, Ia., $1.50. Fra Kvindeforeningen, østre Kreds, Viborg, S. Dak., $10. Pastor James Petersen, Harlan, Ia., tilbagebetalt $89.89. I alt $666.86.

Med Tak modtaget. Peter Bondo, Kredskasf.,
Weston, Iowa.

Et Udvalg af

Gyldendals 2-Krone Bibliotek.
Alle smukt indbundne. Format 7—5¼ Tommer.
Pris 60 Cts. per Bind.

Selma Lagerløf: Legender og Fortællinger i Udvalg.
Leopold Budde: Julefortællinger.
Vilhelm Østergaard: Danmarks Vovehols.
„ „ Tyge Brahe.
Jonas Lie: Lodsen og hans Hustru.
„ „ Livsslaven.
„ „ Dyre Rein.
Carsten Hauch: Vilhelm Zabern.
Johannes Helms: Soldaterliv.
Thomas Lange: Udvalgte Skrifter I, II.
Magdalene Thoresen: Udvalgte Fortællinger.
Johannes Jørgensen: Den yderste Dag.
Chr. Winther: Fortællinger paa Vers.
„ „ Fortællinger i Prosa I., II.
P Fr. Rist: Lasse Mansson fra Skaane.
Sophus Bauditz: En Aften i Skovridergaarden.
Zach. Topelius: Gustav Adolf og Trediveaarskrigen.
„ „ Fra Karl Gustavs og Karl XI's Tid.
A. Oehlenschlager: Udvalgte Digtninge.
A. Oehlenschlager: Hakon Jarl, Baldur hin gode, Palnetoke.
Kristoffer Janson: Han og hun.
Carl Bernhard: Et Aar i København.
Mr. Aus Erichsen: Fra Klit og Hav.
Henrik Hertz: Romantiske Skuespil.
„ „ Tre Lystspil.
H. C. Andersen: O. T.
„ „ Kun en Spillemand.
Henrik Ibsen: Et Dukkehjem.
Henrik Ibsen: Kongsemnerne og Gildet paa Solhaug.
Henrik Ibsen: Kejser og Galilæer I., II.

Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebr.